

[Glistrup]

lang forhandlingsperiode, ofte først kunne forelægge det for statsskattedirektoratet, når man er inde i beslutningsfasen.

Og når sagen så kommer ind i statsskattedirektoratet, så er det ikke altid, statsskattedirektoratet handler lige så lynhurtigt som politimesteren i Lyngby, der kun er 17 dage om at komme i gang med sager. Det kan være, at man har et lidt mere adstadigt tempo derhenne i Meldahlsgade, så der går en måned eller to, før man får journaliseret sagen, og før man kommer i gang med at besvare det.

Er det skatteyderen selv, der har indsendt det, så er det ret sikkert, at der kommer et væld af spørgsmål om, hvordan med ditten og datten. Har han i stedet for brugt advokat og revisor, så er det muligt, at statsskattedirektoratet har nogle færre spørgsmål, men vi må jo erkende, at heller ikke på alle revisions- og advokatkontorer rider man den samme dag eller den samme måned eller det samme kvartal, man sadler.

Derfor er der altså en meget langstrakt behandlingsfase, hvor det levende liv ikke kan vente med at få truffet dispositionerne. Så kommer vi frem til, at sagen eventuelt går over i ligningsrådet, og ligningsrådets medlemmer kan også have spørgsmål. Så forlænges det yderligere, og så får man endelig det, der kaldes bindende forhåndsbesked. Når der skal lignedes 2, 3, 4, 5 år efter, kommer man og siger fra skattemyndighedernes side: ja men nu har forudsætningerne ændret sig, sådan som de kan efter § 6 i ministerens lovforslag.

Derfor er det langtfra noget problemfrit institut, ministeren foreslår indført ved dette lovforslag, men alt i alt er der ingen tvivl om, at det vil kunne gavne mere, end det skader, og derfor får ministeren fremskridtspartiets stemmer, vi går ind for forslaget. Vi har på 5-6 punkter tekniske detailforbedringer, og vi vil simpelt hen sende ministeren spørgsmål i begyndelsen af næste uge, hvor vi beder ministeren om at anføre fordele og ulemper ved, at den og den paragraf ændres på den og den måde, den og den paragraf på den og den måde, og det kan vi så diskutere i udvalget.

Jeg tror altså ikke, at man ude i den danske offentlighed skal opfatte det, som om meget væsentlige og meget omfattende problemer for et meget stort antal skatteydere er

løst. Men dem, det kan hjælpe, er det da kun godt at det hjælper, og at det skulle løse alle problemer for alle skatteydere, har formentlig heller ikke været ministerens ambition med dette forslag.

Det vil altså være således, at vi går med en absolut velvilling indstilling til udvalgsarbejdet med henblik på at gøre lovforslaget lidt bedre, end det er, uden at vi selv drømmer om at have fundet de vises sten på området.

Emmert Andersen (CD):

Forslag til lov om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål m.v. er et længe savnet forslag. Alt for mange gange har vi set, at skatteborgerne foretager dispositioner baseret på oplysninger fra skattemyndighederne og i tillid hertil for alligevel senere at blive underkendt af de samme myndigheder. Det kan skyldes fejl eller misforståelser hos begge parter, ofte fordi kommunikationen har været telefonisk. Det er derfor betryggende for retssikkerheden, at skatteministeren har fremsat forslaget, og det vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke for.

Afgørelserne, der jo omfatter såvel personbeskatningen som selskabsbeskatningen, er som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget bindende for skattemyndighederne, der er forpligtet til at lægge den afgivne forhåndsbesked til grund.

Modsætningsvis er borgeren ikke bundet af forhåndsbeskeden, og der åbnes desuden mulighed for, at skatteborgeren kan indbringe forhåndsbeskeden for landsskatteretten. Landsskatterettens kendelse kan derefter af såvel borgeren som ministeren indbringes for domstolene. Al mulig retssikkerhed ser herefter ud til at være tilgodeset, idet jeg går ud fra, at domstolenes afgørelse er endelig. Det er i hvert fald noget, vi må se på i udvalget.

For at opnå en ensartet praksis er det fundet hensigtsmæssigt, at ordningen administreres centralt i statsskattedirektoratet og i ligningsrådet. Det er af hensyn til retssikkerheden væsentligt, at der hersker en ensartet praksis.

Imidlertid har borgeren meget ofte brug for en hurtig besked, hvorfor det måske kunne tænkes, at småsager, men for den enkelte måske en stor sag, kunne lægges ud til de lokale skattemyndigheder. I mit arbejde i skatterådet har jeg meget ofte været ude for,